

Ordføreren (Jørgen Berthelsen): Jeg har tilladt mig at stille det foreliggende Ændringsforslag, idet man ikke i Tide har været opmærksom paa, at der i § 3, som den er vedtaget ved anden Behandling, tales om Lovens Forelæggelsesdag, skønt det ikke i Lovforslaget i øvrigt er nævnt, hvilken Dato Lovforslaget er forelagt. Datoen den 9. November 1916 er ganske vist nævnt i § 2, men uden Angivelse af, at dette er Lovens Forelæggelsesdag. For at undgaa, at Folk misforstaar § 3 eller maaske skulde tro, at de var nødte til andetsteds at søge Oplysning om, paa hvilken Dag Loven var forelagt, har jeg tilladt mig at foreslaa den Ændring i § 2, at man foran Ordene „den 9. November 1916“ indsætter Ordene „paa denne Lovs Forelæggelsesdag.“

Samtidig vil jeg gøre opmærksom paa, at der i § 9, 4de Linie, findes en Fejl, som maaske er en Trykfejl, idet der staar „Hvis“ i Stedet for „Hvor“. Da Ordet „Hvis“ her virker aldeles meningsforstyrrende, har jeg ment, at det ikke var nødvendigt at stille Ændringsforslag, men at det var tilstrækkeligt her at gøre opmærksom paa Trykfejlen, for at den kan blive rettet.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslaget.

Det af Ordføreren (Jørgen Berthelsen) til § 2 stillede Ændringsforslag (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes derefter til Forhandling.

Godskesen: Ved Lovforslagets anden Behandling tillod jeg mig at fremhæve, at mine Venner og jeg meget gerne vilde være med til at afhjælpe de Mangler, der havde vist sig ved den gældende Lov, naar den skulde anvendes i Praksis, men vi fremhævede tillige, at der paa et principielt Punkt ikke havde kunnet opnaas Overensstemmelse mellem os og Flertallet, idet vi ikke mente at kunne give Nævnet Adgang til at gribe ind overfor andre Opsigelser fra Ejeren Side end dem, der skjulte en fordækt Lejeforhøjelse, hvorimod Flertallet vilde give Nævnet Lejlighed til at gribe ind overfor Opsigelser i al Almindelighed, hvad enten Nævnet skønner, at der foreligger en skjult Lejeforhøjelse eller ikke. Efter at vort Ændringsforslag er blevet forkastet, mener vi ikke at kunne tage

Ansvar for Loven i den Skikkelse, den derefter har faaet. Jeg skal derfor paa mine Venners og egne Vegne tillade mig at tilraade mine Meningsfæller ikke at afgive Stemme ved den endelige Afstemning over Lovforslaget.

Piper: Den højtærede Indenrigsminister kom ved denne Sags anden Behandling ved Slutningen af sin Tale frem med et rask lille Angreb paa det konservative Folkeparti og udtalte, at Partiet altid kom for sent. Jeg har desværre ikke Referatet — det er jo ikke trykt endnu —, saa jeg har ikke den nøjagtige Ordlyd, men jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister: Hvad var Motiverne til disse Udtalelser?

Indenrigsministeren (Rode): Jeg ved ikke, om det ærede Medlem var til Stede, da disse Ord faldt, men i saa Fald tror jeg, at Spørgsmaalet havde været overflødig. Jeg beskæftigede mig med den foreliggende Sag; Huslejeloven; og fremsatte forskellige Bemærkninger om den, som det syntes mig; glædelige Udvikling i det konservative Folkepartis Opfattelse af dette Forhold, idet man nu forstod den Nødvendighed, som man ikke ret eller i alt Fald ikke paa samme Maade havde villet erkende tidligere, og i Tilknytning dertil sagde jeg, at jeg troede, at det en Gang vilde blive erkendt som en rigtig Karakteristik af det konservative Folkepartis Stilling under Krigen, at det hyppigt overfor saadanne Foranstaltninger først tilfulde erkendte deres Nødvendighed 1 eller 1½ Aar efter, at andre havde indset den.

Piper: Det forekommer mig, at den Lejlighed, som den højtærede Minister her har valgt, var noget søgt. Det drejede sig her om en ganske saglig Forhandling om Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag. Det konservative Folkeparti har jo ogsaa medvirket til, at den foregaaende Lov blev gennemført i Juni Maaned. Men den højtærede Minister mente altsaa nu, at det konservative Folkeparti først kommer til Erkendelse om det rigtige en halvanden Aars Tid efter, at andre er kommet dertil. Det lyder mærkeligt navnlig i denne Ministers Mund at høre Tale om at komme for sent. Den højtærede Minister har netop gjort sig særlig bemærket ved at komme for sent med alle sine Prisreguleringsforanstaltninger. Der kan næsten ikke nævnes en Ting, hvormed den højtærede Minister ikke er kommet langt bag-